

Reflexions

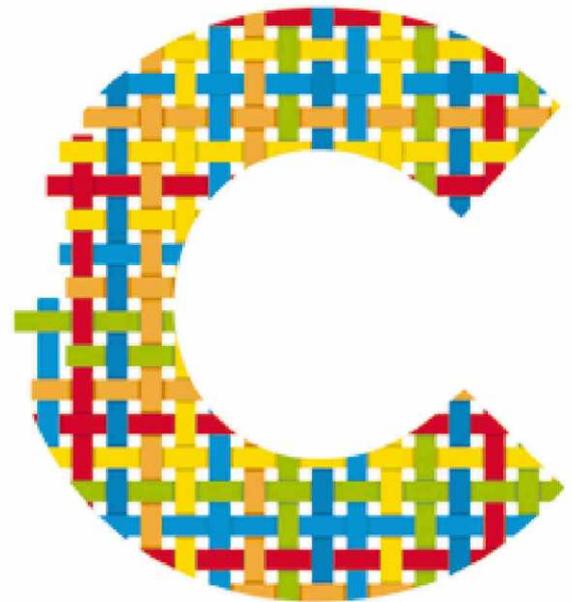
TRIBUNA

Ciutats
interculturals

Cal una aposta per integrar
la diversitat amb accions
conjuntes i objectius compartits

RICARD
ZAPATA-BARRERO

PROFESSOR DE LA UPF
DIRECTOR DEL GRUP GRITIM-UPF

MIKEL JASO

Si hi ha un principi de govern que va quedar clar durant la primera compareixença del conseller de Benestar i Família, el senyor Cleries, el passat 15 de febrer, és la seva aposta decidida per seguir una perspectiva local. Però què vol dir això? ¿Continuar reaccionant a conflictes puntuals? ¿O donar als municipis el caràcter d'actors polítics per dissenyar les seves estratègies a llarg termini i poder contribuir també a la construcció de país?

En aquest marc, voldria defensar l'aposta per les ciutats interculturals, és a dir, ciutats que vulguin promoure la interacció entre les diferents formes d'expressió de la diversitat (religió, nacionalitat, llengua, cultura...) amb accions conjuntes i objectius compartits. Aquesta aposta és una implementació directa del tercer eix del Pacte Nacional d'Immigració, el que vol promoure una cultura pública comuna.

En el marc dels debats europeus, apostar per la interculturalitat és una resposta a la crisi dels models de gestió de la diversitat, i una potencial tercera via entre l'assimilació i la multiculturalitat; la interculturalitat contribueix a socialitzar tothom dins d'una nova cultura: la cultura de la diversitat.

A llarg termini fomentarà la cohesió i la confiança dins de la ciutat.

Aquest enfocament és la resposta més adequada als problemes pràctics de falta de relació, a la tendència a la segregació entre diferents formes d'expressió de la diversitat. Apostar per la interculturalitat és assumir que la diversitat és un recurs públic que pot contribuir a vincular la cohesió, la innovació i el desenvolupament de la ciutat.

Però si la interculturalitat és una aposta per donar sentit a la perspectiva local, tal com s'expressa el compromís *cap a dintre*, aquí hi ha set pilars bàsics que ben bé podrien servir de programa de govern de la nova direcció general d'Immigració: 1) Pilar polític: promoure el consens polític en totes les ciutats que la diversitat és una realitat i que la interculturalitat és una aposta de gestió adequada, en tant que fomenta la cohesió i el desenvolupament. 2) Planificació: promoció de criteris mínims comuns per dissenyar un pla local intercultural. 3) Intersectorial: validar i promoure des del Govern la necessitat de consolidar una xarxa intersectorial local per tractar temes relacionats amb la diversitat. 4) Acollida: seguint la Llei d'Acollida, proposar una xarxa coordinada d'aco-

La cultura de la diversitat fomenta la cohesió i la confiança dins de les metròpolis

Hi ha d'haver polítiques prioritàries que contribueixin a estimular la interacció

llida lingüística i de coneixement de l'entorn amb participació de la societat civil local catalana. 5) Discriminació: que tota forma d'expressió de la diversitat tingui canals per poder denunciar problemes de discriminació. 6) Codi ètic: fomentar un codi ètic que posi límits al comportament de tots els funcionaris i de tots els partits, amb un sistema de sancions contra comportaments racistes i discursos xenòfobs. Posar límits als discursos contraris a la cohesió i que fomenten la xenofòbia ha de ser una prioritat. 7) Representativitat: seria incoherent promoure la interculturalitat si no s'aconsegueix representativitat política i pública de la diversitat existent. Tampoc hi ha un paràmetre

de representació dels immigrants en les escoles i els serveis públics. Davant possibles recels, s'ha de tenir clar que estem en un sistema d'argumentació igual al de la lluita per la representativitat de la dona en el món públic.

Finalment, hi ha d'haver polítiques prioritàries que contribueixin al foment de la interacció: urbanístiques, d'habitatge, culturals, de serveis públics i gestió de l'espai públic. Fins i tot incloure la interculturalitat com a criteri de subvenció pública als agents socials. També s'ha de tenir una estratègia mediàtica per promoure la imatge normalitzada de la diversitat.

Prendre seriosament la perspectiva local té una dimensió estratègica de construcció de model de la nostra societat en contextos de diversitat. Si no acceptem aquesta premissa, llavors estem davant d'una nova declaració retòrica que estic segur que cap dels nous pilots del Govern voldrà assumir. Ens donem cita d'aquí quatre anys per valorar amb resultats, i no amb declaracions, com hem avançat.

PER OPINAR SOBRE L'ARTICLE

blogs.publico.esdcpis.upf.edu